

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 453-1907)

Originalt emne

Jorder

Jorder/Salg og Afstaaelse af Grunde

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 9. januar 1908](#)
- 2) [Byrådsmødet den 16. januar 1908](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 9. januar 1908 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 453-1907)

indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Salg af den resterende Del af Smøgen fra Lille Torv til Aaen til Ejerne af Ejendommene Nr. 1-3 paa Torvet og Nr. ; i Vestergade for en Pris af 20 Kr. pr. kv Alen.

Nørgaard anbefalede paa Udvalgets Vegne, at Byen solgte Smøgen mellem Zeuners og Theils Ejendomme paa Lille Torv tii Brødrene Petersen for en Pris af 20 Kr. pr. kv Al. og med Forpligtelse for Køberne til at rykke Facaden 1 Alen ind. Indrykningen var vel ikke stor, men betød dog en Del paa dette Sted. For den til d'Hrr. Mønsted og Mellentin tidligere solgte Del af Smøgen fik man kun en Pris af 10 Kr. pr. kv Alen, saa naar man nu for Resten af Smøgen kunde faa 2 a 3000 Kr., maatte det anses for en meget pæn Pris.

Ved Gadelinien foreslog Udvalget endvidere, for at regulere Forholdene, en lille Udrykning, der ialt kun androg 13 kv Alen.

Lottrup var glad ved at blive fri for Smøgen og fandt Prisen passende, særlig naar Facaden kunde blive rykket noget tilbage.

Han vilde gerne henlede Opmærksomheden paa, at det ikke vilde være uden Betydning, om Byen beholdt Skelettet af den gamle Bygning. Maaske kunde det bruges ved Udstillingen, men i ethvert Fald kunde man opbevare det, saa det ad Aare kunde opføres.

Mikael Johansen optyste, at Bygningen var købt af Aarhus Museum.

Nørgaard var enig med Hr. Lottrup i, at det var en smuk Bygning, der vel var værd at bevare.

Filtensborg spurgte, om Udvalget ikke kunde forlange Hjørnerne brudt paa den ny Bygning.

Lottrup syntes, man skulde spørge Museet, om det havde købt Bygningen, for det var ikke usandsynligt, at Byen kunde købe den billigere end Museet.

Magnus Nielsen saa intet karakteristisk ved Bygningen, og historisk Værd havde den ikke.

Efter hans Mening var Handelen ikke saa udmærket, da 20 Kr. pr. kv Alen paa dette Sted, hvor Prisen var henimod 100 Kr., ikke kunde kaldes nogen god Pris. Men det var en grim Smøge, som der var Vinduesret til fra alle Sider, saa han kunde godt være enig med dem, der gerne vilde af med den. I Indstillingen var der kun Tale om 2 Købere, men der var 3 Ejendomme, der havde Adgangsret til Smøgen, saa han ønskede at spørge, om der intet Hensyn skulde tages til Ejeren af den tredje Ejendom.

Nørgaard forstod ikke, hvad man havde med denne Ejer at gøre. Smøgens Bredde var kun 2 - 3 Alen, Længden ca. 65 Alen, saa Prisen maatte kaldes ret pæn, og nu var det rette Øjeblik at komme af med Smøgen, da den kunde sælges til de to Købere, der i Forening kunde faa noget ud af den.

Kommunen havde Ret til at sælge Smøgen, som den var, og Køberne fik den med de Forpligtelser, der hvilede paa den. Forøvrigt var der kun Vinduesret og ikke Færdselsret til Smøgen, og Køberne kunde sikkert let affinde sig med den tredje Ejer som efter Planen snarere vilde vinde end tabe.

Jakob Jensen fandt Prisen meget god; det vilde blive mindst 1400 Kr. pr. Alen Facade. Smøgen var ingen Pryd og kunde medføre Bekostninger f. Eks. til Kloakkering.

Magnus Nielsen havde intet imod at sælge Smøgen og heller intet imod Handelen, men syntes kun, det var lidt underligt at sælge til de to, naar den tredje Lodsejer sikkert ogsaa

gerne vilde købe. Enhver af Lodsejerne burde have det, der var ud for vedkommendes Ejendom, og de vilde sikkert let faa Arealet delt. Han vilde henstille, at man spurgte, om den tredje Ejer ikke vilde være med i Handelen.

Nørgaard oplyste, at man tidligere havde forhandlet med Hr. Mønsted, som den Gang vilde have købt hele Smøgen. De mange besværlige Forhandlinger resulterede da i, at Hr. Mønsted sammen med Hr. Mellentin købte den nederste Del, og dermed var det givet, at Hr. Mønsted ingen Interesse havde i det Stykke, hvorom det nu drejede sig. Hr. Mønsted led ingen Skade ved den nu indledede Handel, men fik rimeligvis Gavn af den.

Magnus Nielsen gik ikke Hr. Mønsteds Ærinde, men syntes, der blev begaaet Uret naar Stykket ud for Hr. Mønsteds Ejendom ikke blev tilbudt Hr. Mønsted.

Nørgaard meddelte, at Hr. Mønsted i sin Tid netop havde sagt nej til at købe den Del af Smøgen, der berørte den øverste Del af Hr. Mønsteds Ejendom. Der var altsaa forhandlet med samtlige Lodsejere.

Samuelson saa. efter det oplyste ingen Grund til at rette en Forespørgsel til Hr. Mønsted.

Magnus Nielsen fandt det rigtigst at forpligte Brødrene Petersen til at afstaa den Del af Smøgen, der berørte den tredje Ejendom, hvis Hr. Mønsted ønskede at erhverve den.

Formanden kunde ikke se, at den tredje Lodsejer, Hr. Mønsted, led nogen Uret. Det var en ganske privat Handel, som for Hr. Mønsted ikke medførte andet, end at Hr. Mønsted fik en anden Nabo.

Nørgaard antog det for givet, at Kommunen, hvis den købte Zeuners Ejendom, uden at spørge nogen om det vilde lægge Smøgen til denne Ejendom.

Magnus Nielsen fandt i saa Tilfælde Sagen ganske anderledes. Kommunens Repræsentanter maatte tage lige Hensyn til alle Byens Borgere, og derfor burde alle tre Lodsejere ogsaa i dette Tilfælde have samme Ret.

Nørgaard saa fremdeles ingen Grund til at henvende sig til Hr. Mønsted, naar dennes Repræsentant ved tidligere Forhandling havde erklæret, at Hr. Mønsted ingen Interesse havde i det paagældende Stykke. At indføre en Klausul som den af Hr. Magnus Nielsen foreslaaede kunde Udvalget ikke godt gaa ind paa.

Mikael Johansen hævdede, at alle burde behandles ens, og at Forholdene nu maaske var anderledes, end da Forhandlingerne for flere Aar siden var ført med Hr. Mønsted.

Simonsen gjorde gældende, at Byraadet først og fremmest skulde varetage Kommunens Interesser, teresser. Han vilde fraraade, at mau henvendte sig til Hr. Mønsted.

Jakob Jensen syntes, at Udvalget havde taget alle de Hensyn, Borgerne kunde forlange. Der vilde ikke blive bygget ud for Hr. Mønstedes Ejendom, og selv om dette skulde ske, vilde det kun være Skæbnens Ironi, da Hr. Mønsted i sin Tid for at opnaa en Fordel ved Købet af den nederste Del af Smøgen havde truet med at opføre en høj Mur ind imod Naboen.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 16. januar 1908 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 453-1907)

Foranlediget ved de i sidste Møde faldne Udtalelser under Behandlingen af Indstillingen om Salget af Smøgen ved Lille Torv havde Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse paany forhandlet ined de tilgrænsende Grundejere og med disse opnaaet Enighed om en ny Delingslinie, hvorefter Otto Mønsted erhverver den ud for hans Ejendom Nr. 3 i Vestergade liggende Del af Arealet, hvilket Udvalget indstillede til Byraadets Approbation.

Nørgaard meddelte, at Hr. Mønstedes Repræsentant havde meldt sig som Køber til det Areal, der berørte Hr. Mønstedes Ejendom, og at de andre interesserede Parter gerne vilde have en anden Form for Delingen af Smøgen. Det var derfor kommet til en Forhandling med samtlige Parter, og denne resulterede i nærværende Indstilling, hvorefter de tre Købere erhvervede det Areal, der berørte deres Ejendomme. Med denne Ordning havde alle Parter erklæret sig tilfreds.

Indstillingen vedtoges.

